

POSTANOWIENIE O UMORZENIU ŚLEDZTWA

Robert Szymański – prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa Ochota w Warszawie, po zapoznaniu się z aktami postępowania o sygnaturze 4312-2.Ds.889.2025, KRP – PG – II – 5531/06, przeciwko podejrzanym Christianowi Ch[REDACTED] oraz Philippe B[REDACTED] podejrzanym o czyn z art. 303 § 2 k.k. oraz art. 586 k.s.h.

- na podstawie art. 305 § 1 i 3 k.p.k. oraz art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. –

postanowił:

1. umorzyć śledztwo przeciwko **Philippe B[REDACTED] (PHILIPPE B[REDACTED])**, synowi **J[REDACTED] i O[REDACTED] z domu B[REDACTED]**, urodzonemu w dniu 26 marca 1974 roku w Lens na terenie Francji podejrzanemu o to, że w dniu 31 grudnia 2004 roku w Warszawie, będąc prezesem zarządu S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ulicy Włodarzewskiej 51E w Warszawie, nie zgłosił wniosku o upadłość w/w spółki, pomimo powstania warunków uzasadniających jego zgłoszenie,

tj. o czyn z art. 586 k.s.h.,

na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. wobec przedawnienia karalności przestępstwa.

2. umorzyć śledztwo przeciwko **Philippe B[REDACTED] (PHILIPPE B[REDACTED])**, synowi **J[REDACTED] i O[REDACTED] z domu B[REDACTED]**, urodzonemu w dniu 26 marca 1974 roku w Lens na terenie Francji podejrzanemu o to, że w okresie od 01 czerwca 2005 roku do 12 sierpnia 2005 roku w Warszawie, w siedzibie spółki S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ulicy Włodarzewskiej 51E w Warszawie, pełniąc funkcję prezesa w/w spółki nie prowadził ksiąg rachunkowych i nie składał wymaganych przepisami deklaracji podatkowych CIT-2 i VAT-7, czym wyrządził znaczną szkodę majątkową ponad 300 podmiotom gospodarczym w łącznej kwocie 3.768.807,70 złotych,

tj. o czyn z art. 303 § 2 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. wobec przedawnienia karalności przestępstwa.

3. umorzyć śledztwo przeciwko **Christianowi Ch[REDACTED] (CHRISTIAN CH[REDACTED])**, synowi **G[REDACTED] i R[REDACTED]**, urodzonemu w dniu 05 maja 1955 roku w Thonon les Bains Fe na terenie **Francji, obywatela Francji**, podejrzanemu o to, że w dniu 31 grudnia 2004 roku w Warszawie, będąc prezesem zarządu S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ulicy Włodarzewskiej 51E w Warszawie, nie zgłosił wniosku o upadłość w/w spółki, pomimo powstania warunków uzasadniających jego zgłoszenie,

tj. o czyn z art. 586 k.s.h.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. wobec przedawnienia karalności przestępstwa.

4. umorzyć śledztwo przeciwko **Christianowi Ch[REDACTED] (CHRISTIAN CH[REDACTED])**, synowi **G[REDACTED] i R[REDACTED]**, urodzonemu w dniu 05 maja 1955 roku w Thonon les Bains Fe na terenie **Francji, obywatela Francji**, podejrzanemu o to, że w okresie od 01 czerwca 2005 roku do 12 sierpnia 2005 roku w Warszawie, w siedzibie spółki S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ulicy Włodarzewskiej 51E w Warszawie, pełniąc funkcję prezesa w/w spółki nie prowadził ksiąg rachunkowych i nie składał wymaganych przepisami deklaracji podatkowych CIT-2 i VAT-7, czym wyrządził znaczną szkodę majątkową ponad 300 podmiotom gospodarczym w łącznej kwocie 3.768.807,70 złotych,

tj. o czyn z art. 303 § 2 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. wobec przedawnienia karalności przestępstwa.

5. umorzyć śledztwo przeciwko **Christianowi Ch[REDACTED] (CHRISTIAN CH[REDACTED])**, synowi **G[REDACTED] i R[REDACTED]**, urodzonemu w dniu 05 maja 1955 roku w Thonon les Bains Fe na terenie **Francji, obywatela Francji**, podejrzanemu o to, że w okresie po 31 grudnia 2004 roku i nie później niż do dnia 20 maja 2005 roku, będąc prezesem zarządu S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ulicy Włodarzewskiej 51E w Warszawie, w okresie zagrożenia upadłością w/w spółki, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, podpisał 40 umów przelewu cesji wierzytelności w łącznej kwocie 2/651,052,53 złotych oraz sześć porozumień przekazania wierzytelności w łącznej kwocie 24.698,90 złotych, czym działał na szkodę pozostałych wierzycieli w kwocie nie mniejszej niż 3.768.807 złotych,

to jest o czyn z art. 302 § 1 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. wobec przedawnienia karalności przestępstwa.

UZASADNIENIE

Asumptem do wszczęcia niniejszego postępowania przygotowawczego było zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia 04 listopada 2004 roku złożone przez Syndyka masy upadłości spółki S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ulicy Włodarzewskiej 51E w Warszawie, to jest Lechosława K[REDAKOWANE]. W ocenie syndyka, na podstawie zgromadzonych przez niego dokumentów księgowych i finansowych, Christian Ch[REDAKOWANE], jak i Philippe B[REDAKOWANE] dopuścili się w ramach prowadzonej przez nich działalności gospodarczej pod firmą S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością szeregu przestępstw, w tym niezgłoszenia wniosku o upadłość w przewidzianym przez Prawo upadłościowe terminie, nieprowadzenie ksiąg rachunkowych, a także spłacanie tylko niektórych wierzycieli spółki, co doprowadziło do wyrządzenia szkody pozostałym wierzycielom. W uzasadnieniu zawiadomienia Syndyk wskazał, że spółka nie prowadziła ksiąg rachunkowych, nie składała deklaracji podatkowych VAT ora CIT do właściwego urzędu skarbowego, zaś przekazana mu dokumentacja była niekompletna i nierzetelna. Syndyk podał również, iż spółka S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością posiada szereg wierzytelności wobec wielorakich podmiotów, z których spłacała wybiórczo tylko niektóre powodując szkodę majątkową u wierzycieli niezaspokojonych (k. 1 – 4).

W dniu 20 grudnia 2005 roku KRP Warszawa III wszczęła śledztwo w sprawie spłacania niektórych wierzycieli przez przedstawicieli spółki S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, to jest o czyn z art. 302 § 1 k.k. i inne (k. 86).

W toku przeprowadzonego postępowania przygotowawczego zebrano obszerny materiał dowodowy w postaci zeznań świadków wierzycieli spółki S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, faktur VAT wystawianych przez wierzycieli spółki S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością na rzecz przedmiotowej spółki i przez nią nieopłaconych, korespondencji między przedstawicielami spółki S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością a wierzycielami, a także dokumentów z postępowań sądowych o zapłatę skierowanych przeciwko spółce S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Zgromadzony w toku niniejszego postępowania przygotowawczego materiał dowodowy pozwolił na wydanie wobec obywateli Francji, Christiana Ch[REDAKOWANE], jak i Philippe B[REDAKOWANE] postanowień o przedstawieniu zarzutów między innymi w zakresie czynu z art. 586 k.s.h. oraz czynu z art. 303 § 2 k.k.. Trwające kilkanaście lat poszukiwania podejrzanych nie

przyniosły pożądaných rezultatów. Podejrzani nie zostali ujęci i nie wykonano z nimi niezbędnych z punktu widzenia polskiej procedury karnej czynności procesowych. W ramach postępowania nie zdołano więc ogłosić ww. podejrzanym zarzutów czynów opisanych szczegółowo w sentencji postanowienia.

W dalszej części postanowienia należy przejść do rozważań natury prawnokarnej. Norma wskazana w art. 586 k.s.h. przewiduje odpowiedzialność karną za niezłożenie w wymaganym przez prawo terminie wniosku o upadłość. Analiza wzmiankowanego wyżej przepisu pozwala na przyjęcie, że przestępstwo to może popełnić tylko osoba, która jest (ewentualnie była w momencie zaistnienia stanu uzasadniającego ogłoszenie upadłości) członkiem zarządu spółki albo jej likwidatorem. Omawiane więc przestępstwo ma charakter indywidualny, to znaczy, że może zostać popełnione przez osoby zarządzające spółką handlową. Podkreślić należy, iż odpowiedzialność karna za przestępstwo z art. 586 k.s.h. nie rozciąga się na członków innych organów spółki, ani prokurenta ani pełnomocnika. Nadto przestępstwo z art. 586 k.s.h. ma charakter przestępstwa umyślnego i może zostać popełnione zarówno w zamiarze bezpośrednim jak i ewentualnym. Podkreślić należy, iż obowiązek zgłoszenia upadłości wynika wprost z przepisów Prawa upadłościowego, to jest konkretnie z art. 10 i 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe. Zgodnie z art. 10 powyższej ustawy w brzmieniu na moment popełnienia czynu upadłość ogłasza się w stosunku do dłużnika, który stał się niewypłacalny. W myśl natomiast art. 11 ust. 1 za dłużnika uważa się za niewypłacalnego, jeżeli nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Ponadto zgodnie z art. 11 ust. 2 niewypłacalność zachodzi także wtedy, zobowiązania pieniężne przekraczają wartość jego majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. Podkreślić należy w tym miejscu, iż ustawowe domniemanie zaistnienia upadłości określone w art. 11 ust. 1a PrUpa, zgodnie z którym domniemywa się, że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań pieniężnych przekracza trzy miesiące, weszło w życie dopiero od 01 stycznia 2016 roku, w związku z czym nie ma zastosowania do zdarzeń objętych niniejszym postępowaniem.

Przestępstwo stypizowane w art. 303 § 2 k.k. polega na wyrządzeniu szkody majątkowej poprzez nierzetelne prowadzenie dokumentacji gospodarczej podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą lub też zaniechanie prowadzenia takowej dokumentacji. Przestępstwo to polega na niszczeniu, uszkodzaniu, czynieniu bezużytecznym lub też ukrywaniu czy usuwaniu dokumentów.

Z kolei przestępstwo stypizowane w art. 302 § 1 k.k. polega na dokonywaniu spłaty tylko niektórych wierzycieli przez dłużnika w warunkach posiadania co najmniej kilku

wierzycieli. Jednym ze znamion przestępstwa jest działanie na szkodę pozostałych, poza zaspokojonymi, wierzycieli. Przedstawiciele nauki prawa karnego twierdzą w przeważającej mierze, że przestępstwo to ma charakter formalny. Zgodnie z owymi poglądami dokonanie przestępstwa określonego w art. 302 § 1 k.k. następuje już z chwilą spłacenia lub zabezpieczenia faworyzowanego wierzyciela. Skutkiem wymaganym do wyczerpania znamion tego przestępstwa nie jest wyrządzenie konkretnej szkody majątkowej rozumianej jako skonkretyzowany uszczerbek majątkowy. Elementem działania sprawcy przestępstwa z art. 302 § 1 k.k. pozostawać musi natomiast działanie na szkodę wierzyciela rozumiane jako każde takie działanie, które sprowadza niebezpieczeństwo uszczerbku w jakimkolwiek prawnie chronionym interesie wierzyciela (zob. uchwała TK z dnia 18 listopada 1992 r., W 7/92, OTK 1992, nr 2, poz. 34). W szczególności chodzi tu o działanie, które może w jakikolwiek sposób ograniczyć możliwości zaspokojenia wierzyciela (zob. aprobowano Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 10 kwietnia 2014 r., II Aka 36/14), nawet jeżeli faktycznie takie ograniczenie nie nastąpi. Działania na szkodę wierzyciela nie można łączyć z wyrządzeniem mu szkody; do tego ostatniego dojść nie musi.

Czyn opisany w pkt 1 i 3 sentencji niniejszego postanowienia dotyczy niezłożenia przez obywateli Francji, Christiana Ch[REDAKTED] oraz Philippe B[REDAKTED], członków zarządu spółki S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ulicy Włodarzewskiej 51E w Warszawie, wniosku o upadłość przedmiotowej spółki. Jak ustalono w sprawie warunki do ogłoszenia upadłości nastąpiły najpóźniej w dniu 31 grudnia 2004 roku. Spółka w owym czasie, na co wskazują zgromadzone w postępowaniu dokumenty księgowe i rachunkowe była niewypłacalna, to jest nie była w stanie trwale spłacać swoich zobowiązań pieniężnych, a opóźnienia w spłatach zobowiązań sięgały co najmniej trzech miesięcy, a w wielu przypadkach były znacznie dłuższe. Do popełnienia przez ww. podejrzanych zarzuconego czynu miało dojść najpóźniej w dniu 31 grudnia 2004 roku. W związku z czym rozważenia wymaga kwestia, czy nie nastąpiło już przedawnienie karalności przestępstwa zarzuconego podejrzanym. Przestępstwo z art. 586 kodeksu spółek handlowych z 2000 roku penalizowane jest nieprzerwanie od wejścia w życie tegoż aktu prawnego karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Na podstawie przepisu art. 101 § 1 pkt 4 k.k., przedawnienie karalności występku zagrożonego karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą trzech lat następowało zarówno w momencie popełnienia czynu jak i obecnie z upływem 5 lat. W związku z przekształceniem postępowania w fazę in personam i postawieniem zarzutu popełnienia czynu z art. 586 k.s.h. podejrzanym Christianowi Ch[REDAKTED] oraz Philippe B[REDAKTED] – zgodnie z art. 102 § 1 k.k. – doszło do wydłużenia

terminu przedawnienia karalności o kolejne dziesięć lat. Mając na uwadze powyższe zachowania zarzucone podejrzanym w pkt 1 i 3 sentencji postanowienia przedawniły się najpóźniej z upływem 31 grudnia 2019 roku. Ze względu więc na wystąpienie negatywnej przesłanki procesowej w postaci tego, iż nastąpiło przedawnienie karalności powyższego czynu w stosunku obu ww. podejrzanych, należało umorzyć postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Z kolei czyn opisany w pkt 2 i 4 sentencji niniejszego postanowienia dotyczy wyrządzenia 300 podmiotom gospodarczym szkody majątkowej w łącznej kwocie 3.768.807,70 złotych od 01 czerwca 2005 roku do 12 sierpnia 2005 roku w Warszawie, przez Christiana Ch[REDACTED] oraz Philippe B[REDACTED], członków zarządu spółki S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ulicy Włodarzewskiej 51E, poprzez zaniechanie prowadzenia ksiąg rachunkowych i nie składanie wymaganych przepisami deklaracji podatkowych CIT-2 i VAT-7, co stanowiło przestępstwo stypizowane w art. 303 § 2 k.k. Najpóźniej do popełnienia zarzuconego czynu miało dojść w dniu 12 sierpnia 2005 roku. W związku z czym ponownie przeanalizowania wymaga kwestia, czy nie nastąpiło przedawnienie karalności owego przestępstwa. W kodeksie karnym z 1997 roku przestępstwo z art. 303 § 2 penalizowane jest nieprzerwanie od wejścia w życie tegoż aktu prawnego karą pozbawienia wolności do lat 5. Na podstawie przepisu art. 101 § 1 pkt 3 k.k. przedawnienie karalności występku zagrożonego karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata następowało – zarówno w momencie popełnienia czynu oraz obecnie - z upływem 10 lat. W związku z przekształceniem postępowania w fazę in personam i postawieniem zarzutu popełnienia czynu z art. 303 § 2 k.k. podejrzanym Christianowi Ch[REDACTED] oraz Philippe B[REDACTED] – zgodnie z art. 102 § 1 k.k. – doszło do wydłużenia terminu przedawnienia karalności o kolejne dziesięć lat. Mając na uwadze powyższe, zachowania zarzucone podejrzanym w punkcie 2 i 4 sentencji postanowienia przedawniły się najpóźniej z upływem 12 sierpnia 2025 roku. Ze względu więc na wystąpienie negatywnej przesłanki procesowej w postaci tego, iż nastąpiło przedawnienie karalności powyższego czynu, należało umorzyć postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Czyn opisany w pkt 5 sentencji niniejszego postanowienia dotyczy odpowiedzialności karnej Christiana Ch[REDACTED], prezesa zarządu S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ulicy Włodarzewskiej 51E, za czyn polegający na podpisaniu przezeń czterdziestu umów przelewu cesji wierzytelności w łącznej kwocie 2/651,052,53 złotych oraz sześciu porozumień przekazania wierzytelności w łącznej kwocie

24.698,90 złotych, w okresie zagrożenia upadłością w/w spółki, czym działał na szkodę pozostałych wierzycieli w kwocie nie mniejszej niż 3.768.807 złotych, co wypełniało znamiona czynu z art. 302 § 1 k.k. Do popełnienia przez ww. podejrzanego zarzucanego czynu miało dojść najpóźniej w dniu 20 maja 2005 roku. W związku z czym także przeanalizowania wymaga, czy nie nastąpiło przedawnienie karalności owego czynu. Przestępstwo z art. 302 § 1 k.k. penalizowane jest nieprzerwanie od wejścia w życie tegoż aktu prawnego karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat dwóch. Na podstawie przepisu art. 101 § 1 pkt 4 k.k., przedawnienie karalności występku zagrożonego karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą dwóch lat następowało - w momencie popełnienia czynu oraz obecnie - z upływem 5 lat. W związku z przekształceniem postępowania w fazę in personam i postawieniem zarzutu popełnienia czynu z art. 302 § 1 k.k. podejrzanemu Christianowi Ch[REDACTED] – zgodnie z art. 102 § 1 k.k. – doszło do wydłużenia terminu przedawnienia karalności czynu o kolejne dziesięć lat. Mając na uwadze powyższe, przestępstwo zarzucone podejrzanemu w pkt 5 sentencji postanowienia przedawniło się najpóźniej z upływem 20 maja 2020 roku. Ze względu więc na wystąpienie negatywnej przesłanki procesowej w postaci tego, iż nastąpiło przedawnienie karalności powyższego czynu wobec podejrzanego Christiana Ch[REDACTED], należało umorzyć postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k. oraz art. 465 § 2 k.p.k.):
 - stronom procesowym,
 - instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
 - osobie niebędącej pokrzywdzonym, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306c Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.
2. Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).
3. Jeżeli organ prowadzący postępowanie nadal nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania lub odmowie jego wszczęcia. Postanowienie to podlega zaskarżeniu tylko do prokuratora nadzrędnego. W razie utrzymania w mocy zaskarżonego postanowienia pokrzywdzony, który co najmniej dwukrotnie wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 lub 1a, w tym zaskarżył postanowienie utrzymane w mocy przez prokuratora nadzrędnego, może wnieść akt oskarżenia określony w art. 55 § 1 (art. 330 § 2 k.p.k.).
4. W razie utrzymania w mocy postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego lub odmowie jego wszczęcia, prokurator nadzrębny przesyła pokrzywdzonemu, który spełnia warunki określone w § 2 zdanie trzecie, zawiadomienie o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia wraz z pouczeniem o treści art. 55 § 1 oraz odpis postanowienia o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia. Innego skarżącego powiadamia się o utrzymaniu w mocy postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego lub odmowie jego wszczęcia (art. 330 § 2a k.p.k.).
5. Pokrzywdzony, o którym mowa w art. 330 § 2 zdanie trzecie, w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora nadzrędnego o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia, może wnieść akt oskarżenia do sądu, dołączając po jednym odpisie dla każdego oskarżonego oraz dla prokuratora.

Przepis art. 488 § 2 stosuje się odpowiednio. Przepisów art. 339 § 3 pkt 3a i art. 396a nie stosuje się (art. 55 § 1 k.p.k.). W razie wniesienia przez pokrzywdzonego aktu oskarżenia prezes sądu przesyła jego odpis prokuratorowi, wzywając go do nadesłania w terminie 14 dni aktu postępowania przygotowawczego (art. 330 § 3 k.p.k.). Jeżeli akt oskarżenia, którego odpis został przesłany prokuratorowi na podstawie § 3, nie został wniesiony przez pokrzywdzonego, prokurator odmawia przesłania aktu postępowania przygotowawczego, zawiadamiając o tym prezesa sądu. Podmiotowi, który wniósł akt oskarżenia, przysługuje zażalenie na zarządzenie prokuratora o odmowie przesłania aktu postępowania przygotowawczego; właściwy do rozpoznania zażalenia jest prokurator nadrzędny (art. 330 § 4 k.p.k.).

6. Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k. Akt oskarżenia wniesiony przez pokrzywdzonego powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, z zachowaniem warunków określonych w § 2b, art. 332 i art. 333 § 1. (art. 55 § 2 k.p.k.). Do aktu oskarżenia załącza się zawiadomienie, o którym mowa w § 1, wraz z odpisem postanowienia prokuratora nadrzednego wydanego na podstawie art. 330 § 2. (art. 55 § 2b k.p.k.).

7. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

8. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1a k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

9. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

10. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 k.p.k., art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 k.p.k. w zw. z art. 106 kpk i 305 § 4 kpk doręczyć odpis postanowienia:

- instytucji państwowej: syndykowi masy upadłościowej S.E.I.C.C.F. Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą przy ulicy Włodarzewskiej 51E w Warszawie – Lechosławowi K [REDACTED] (k. 1)
- podejrzanemu: Christianowi Ch [REDACTED] (w trybie art. 138 k.p.k. – ad acta)
- podejrzanemu: Philippe B [REDACTED] (w trybie art. 138 k.p.k. – ad acta)
- obrońcy podejrzanego Christiana Ch [REDACTED]: adwokatowi Damianowi Grzesiakowi (k. 3618)

Stosownie do treści art. 131 § 2 k.p.k. z uwagi na fakt, iż indywidualne wysyłanie odpisów postanowienia o umorzeniu śledztwa setkom pokrzywdzonym mogłoby spowodować poważne utrudnienie w funkcjonowaniu tutejszej Prokuratury zarządzam zawiadomienie pokrzywdzonych o zakończeniu niniejszego postępowania przygotowawczego wyłącznie poprzez publikację owej informacji na stronie internetowej Prokuratury Okręgowej w Warszawie.